

2. čtení: *Ef 3,1-12*

Evangelium: *Mt 2, 1-12*

Poprvé přišla k jesličkám v tichu a tlumených barvách pouště část lidstva, Izrael, zastoupená částí Izraele, pastýři. Podruhé přitáhl celý svět v zastoupení Tří mudrců v záplavě všech myslitelných barev, s dary všech látek a skupenství, s mumrajem různých ras a lidských věků.

Vidíme z toho, že pravda není totalitní, zjevuje se nejen těm, ale i oněm a jinak. Snaha vyzdvihnout jedno pojetí pravdy a ostatní zavrhnout vede k jevu, jež křesťanská tradice zve herezí. Jsme jako ryby, jejichž pohyb je omezen ne nějakou sádkou, ale jediné řečištěm světa, který vykoupil, a času, který posvětil náš Bůh.

13. 1. – Křtu Páně

1. čtení: *Iz 42, 1-9*

Žalm 29

2. čtení: *Sk 10, 34-43*

Evangelium: *Mt 3,13-17*

„Drak Behémot byl podle Jóba ve vodách a pohltil Jordán do své tlamy, a protože bylo třeba roztříštit drakovi hlavu, sestoupil Ježíš do vody a spoutal silného, abychom získali schopnost kráčet po škorpiónech a hadech.“ Tolik a více píše svatý Cyril Jeruzalémský o Křtu Páně. A dodává, že drak číhá na každého křtěnce. Ježíš křest nepotřeboval, ale předvedl nám, jak v jeho síle přemáhat zlo, porazit draka. Navíc, zjevil –li se v jeslích jako Mesiáš, v Jordáně rovnou jako Syn boží. Bůh navetěvuje lidské souvislosti a dává jim nový smysl: Janovým křtem vodou na odpu-

štění hříchů těm, kteří přišli, poukázal na Ježíšův křest Duchem pro ty, ke kterým přišel. To je snad smysl obřadů, to podstatné je za nimi, ale bez nich bychom to neviděli. Příběh Ježíšova křtu je i paradoxem pokory. Jan se umenšuje nejen tím že se sklání před Ježíšem, ale že nechá Ježíše sklonit se před sebou. Pro nás je možná snadné prosit Boha, ale oč těžší je vyslyšet jeho úpěnlivou prosbu, abychom se mu otevřeli ve svých srdcích. A Bůh se možná zjevuje jako chudý, trpící a bezmocný, aby nám toto přijetí usnadnil. On zná naši hrdost a pýchu. Kéž pozná i naši víru.

20. 1. – 2. neděle v mezidobí – Svatby v Káně

1. čtení: *Iz 49, 1-7*

Žalm 40, 1-11

2. čtení: *1K 1,1-9*

Evangelium: *J 1, 29-42*

Tvrdiváme Bohu, že nadešla chvíle pro zázrak, a on si to nemyslí. Tehdy máme dvě možnosti. Nasimulovat si něco

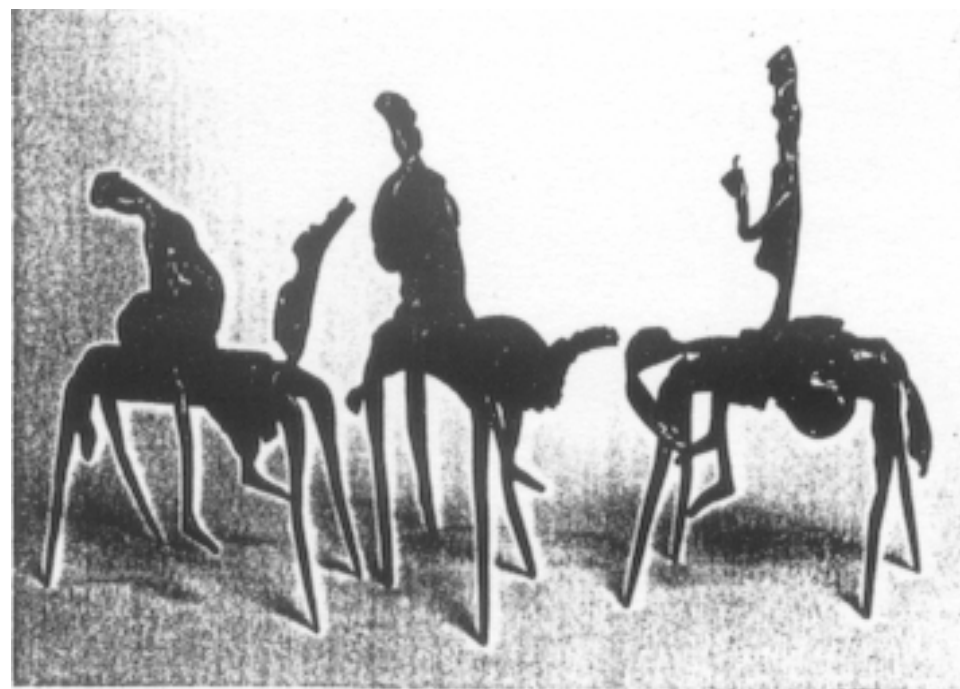
zázraku podobného, a pak to buď na Boha svést, nebo se tím pyšnit sami. Druhá možnost, a vlastně jediná, je

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické obce

KŘIŽOVATKA

leden 2008

2. ročník/1. číslo

Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit...
(Mt 2,9)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,
nabízí se otázka: nač mít dva svátky obdobného obsahu – radosti a úžasu světa nad vtělením jeho Spasitele? Proč ne *jen* Narození nebo *jen* Zjevení Páně? Ano, oba svátky mají podobný obsah, ale postoj k němu je odlišný. Na Vánoce čteme o pastýřích, kteří odpověděli na andělské volání vírou. Tři mudrci z čtení na Epifanii příchod Pána vyčetli z hvězd. Jde o dva přístupy k tajemství: vírou a rozumem nebo vědou, chcete-li. Příběh Písma nám netají úskalí obou. Vždyť to byli potomci pastýřů jásajících u jesliček kteří o 33 let později křičeli „ukřičuju“! A mudrci? V naivitě vlastní intelektuálům prozradili Herodovi narození Krále, a betlémské vraždění mohlo začít. Písmo tedy popisuje nejen selhávání a zneužívání víry, ale i vědy.
Je-li svátek Zjevení přeznačením svátku pohanského, pak se onoho dne slavil příchod nového Věku, řecky Aionu. Účastníci mystérií zpívali: „Dnes Panna porodila Aion! Rok se obnovuje, světlo

se vrací!“ Dokonce i v české tříkrálové koledě slyšíme: „Syn Boží a Syn člověka, otec budoucího věka, - děťátko...“ Pán času se nám narodil z panny, jen už neříkáme „rok se obnovuje, světlo se vrací,“ ale „noc pokročila, den se přiblížil.“ Ale co je to za věk, který přicházel? Končil věk berana, jenž došel naplnění v oběti Beránka Božího na kříži. A začal věk ryby, ve kterém žijeme dosud. Ne ryby, ale ryb; znakem tohoto znamení zodiaku jsou dvě ryby v protilehlém postavení. Tím se vracíme k výše řečenému: dva svátky máme ne pro rozdílný obsah, ale rozdílná hlediska. Víra a rozum jsou ony dvě ryby, které plují proudem našeho věku. A je naším posláním je usmířit. Už žalm 85. praví: „Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.“ Ale hlavně, setkala se božství a lidství. V jesličkách, před nimiž žasne me i (nebo spíš hlavně) dnes.

Amen

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže
Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na bateriích
Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (modlitba breviáře) u sv. Kříže
Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v Communiu u sv. Kříže

Udalo se

2. 12. – se uskutečnila v Communiu dětská Mikulášská besídka.

Kalendářium

6. 1. – se bude konat v Communiu dětská tříkrálová besídka.

Nedělní čtení

1. 1. – svátek Matky Boží P. Marie

1. čtení: Nu 6,2 -27

Žalm 67

2. čtení: Ga 4, 4-7

Evangelium: L 2, 15-21

Svatá Juliána z Norwiche v básni líčí Krista jako nastávající matku, která nese člověka ve svém lůně až do porodních bolestí, zde ztotožněných z mukami Kříže. Pojetí pro nás zarážející (byť i v Starém Zákoně má Hospodin lůno), ale pro někoho velmi osvobozující, pro Marii. Jak by se nám líbilo, kdybychom svému okolí splývali jen s jednou z našich rolí, a celek naší bytosti zůstal přehlížen? Vždyť ani Bůh není jen Otec, ale i Syn a Duch Svátý! Vizme tedy

6.1. – Zjevení Páně

1. čtení: Iz 60, 1-6

Žalm 72, 1-7.10-14

Marii nejen jako matku, ale i jako sestru nás, křesťanů, kteří jsme stejně jako ona Ježíšovy učedníky. Ale ona je nejen učednicí, ale i učitelkou. Čeho? V úvodu jsme hovořili o víře a rozumu. K okolnostem Ježíšova narození dnešní čtení podotýká: „Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom.“ Zachovávat patří k víře a rozvažování k rozumu. A naše sestra Maria nás učí, že nemůže být jedno bez druhého.

dělat, co nám bůh řekne. Ne vědět, že a kdy a jak Bůh udělá zázrak, ale věřit, že zázraky jsou v jeho moci. A podobně, jako Církev, dějiště vysluhování svátostí, je sama jakousi pravátostí, tak zázrak víry v zázraky je prazázrakem. Víme, že v džbánech je voda, ale věříme, že je v nich víno. Nepřestáváme

vnímat okolí, ale stáváme se vůči němu svobodní, věříme totiž, že je i něco za ním a mimo něj. Slyšel jsem, že jeden indický mudrc uměl dělat zázraky. Pevně věřím, že Ježíš to neuměl. Psycholog Fromm sobě a nám kladl otázku „být nebo mít?“ Ježíš neměl. On byl.

27. 1. – 3. neděle v mezidobí

1. čtení: *Iz 49, 9, 1-4*

Žalm 27, 1.4-9

2. čtení: *1K 1,10-18*

Evangelium: *Mt 4, 12-23*

Je legrační, jak silná je symbolika ryb zrovna v lednu, kdy jsou rybníky zamrzlé a kapři vyjedení. Jen aby nezamrzly naše křtitelnice, vždyť se jim říkávalo piscinia, rybníčky. Není bez zajímavosti, že i slepé bytosti v naprosté tmě mořských hlubin mají nádherně vybarvené tělesné schránky, často dokonce nesou znamení kříže. I lidé musí být vyloveni z temných hlubin svého nevědomí, aby ve světle nazřeli, že jsou stvoření a potřební spásy a posvěcení. Rybářem je Ježíš a jím poslaní apoštolové. Ale Ježíš je nejen rybářem, ale i

rybou, kterou pro sebe musíme vylovit z temné zmeti symbolů a předobrazů, aby nám byl někým, koho známe a ve víře milujeme, ne strašidlem, jehož význam uniká. A do třetice Ježíš není jen rybářem a rybou, ale i návnadou. Na háčku Kříže visí umírající tělo člověka, ale když po něm oblundný Béhémot (zlo, smrt) chňapne, sám se chytí do pasti Kristova božství. Apoštolové jsou povoláni být rybáři lidí, a i my jsme. A v trojím apoštolátu rybáře, ryby a návnady budeme uloveni Kristem, ulovíme Krista, a přemůžeme zlo a smrt.

Křížovatka – měsíčník. Vydává biskupský ordinariát. Za obsah zodpovídá Petr Brzobohatý, Jakub Houdek a autoři příspěvků. Vydáno: 1. 11. 2007. Náklad: 20 ks. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; www.starokatolici.cz

© 2007

